

El meu veí de sota



Per Eloi A el dl., 10/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Agost

Lletra original

El meu veí de sota és un bon jan recent jubilat. Va néixer a prop de Ronda, un petit poble que no ha oblidat. Vingué per ser manobre farà ja més de trenta-sis anys. Més tard, portà la donai van obrir un bar restaurant. Malgrat tots els problemes tingueren dos brivalls que van pujar amb peneses forços i treballs. El meu veí de sota era del PSUC, va lluitar per al nostre país vençut. En va aprendre la llengua a estones i malgrat venir de fora em va ensenyar què és ser català. El meu veí de sota recorda el fill gran mort pel cavall mentre que el petit esmorza intolerància i odi racial. El noi li ha sortit fatxaviolent i sense eres al cap. Disfruta fotnt canyaals pobres immigrants. El meu veí de sota ara no surt creu que el que ell representa no té futur. Mentre para la taula pensa: "Després de tanta feinana és just que ara em senti tan derrotat".

Lletra traduïda

... s'assembla al fuster.

En els darrers discos, ha passat a ser habitual que en les lletres de Els Pets s'hi retrati la realitat quotidiana de gent normal i corrent, perfectament enquadrats en la seva realitat social. A *'El meu veí de sota'* apareix una figura típica en qualsevol veïnat (especialment a les comarques de Barcelona) com és la dels immigrants espanyols que van venir a Catalunya buscant un progrés econòmic i s'hi van establir, sense oblidar la terra de neixement, perquè trobaven una estabilitat social, familiar i econòmica (com TOTS els immigrants). La història del meu veí, però, té regust de Jesús. Anem a veure de quina manera: **+ Immigrant** No és potser Jesús també un immigrant? Va néixer fora del poble on vivia (Lc 2, 1-7), va haver d'emigrar a Egipte (Mt 2, 13-15) i després tornar-ne (Lc 2, 19-23). **+ Fill de família pobre** De la mateixa manera que el meu veí va venir per ser manobre, sense la seva dona -perquè no podia permetre's dos viatges-; Jesús és fill d'un fuster que, de ben segur, va necessitar de les mans del seu fill per acabar de passar el mes. **+ Opció Radical** El meu veí va passar pel PSUC, lluitant amb els febles i els vençuts, aprenent-ne la cultura, arribant a esdevenir, finalment, un model. I Jesús, no lluita amb els febles i els vençuts (múltiples guaricions: Mc 7, 31-37 o Jn 4, 46-54)? I no és ell que hi seu a taula per saber com és la seva vida (Mc 2, 15-17)? I no ha esdevingut el model de tots nosaltres? **+ La crisi.** El món es posa en contra. El meu veí va veure com la seva estabilitat familiar es va trencar (perd el seu fill gran) i com tot allò pel que va lluitar no ho comparteix el seu altre fill. Com es deuria sentir Jesús quan sap que és un dels dotze qui el traïrà (Jn 13, 21-35)? O que Pere el negarà (Jn 13, 36-38)? No es pot arribar Jesús a sentir abandonat per la gent per qui tant ha lluitat (Jn 18, 39-40)? **+ La derrota** El meu veí ja no surt al carrer. Ja no lluita pels altres. Es queda tancat, sense recompensa per la feina feta, perquè se sent derrotat. I com s'ha de sentir Jesús quan ja no pot lluitar (Jn 19, 30)? **+ La diferència** Qui pot dir que Jesús hagi estat derrotat?
